

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

LOVPRISNING PÅ DOMEDAGEN

Uppenbarelseboken 11:15-19 • Predikan G8B 2024-12-08 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

”Den sjunde ängeln blåste i sin basun.” Så börjar vår text och det är ödesmättade ord. Om du har hängt med i den här genomgången av Uppenbarelseboken har du hört flera gånger hur många paralleller det finns mellan de olika sju-serierna. Först sju sigill som bryts ett i taget och därefter sju basuner som sju änglar blåser i, en i taget och därefter sju skålar som töms ut, en i taget. Vi har gått igenom de sju sigillen redan och nu har vi alltså kommit till den sjunde basunen. Jag ska inte gå igenom alla paralleller mellan dessa serier, men det finns många indikationer på att dessa serier berättar samma berättelse, från lite olika perspektiv. Båda de första serierna har ett mönster av fyra först och sedan tre. Båda har en jordbävning som markerar att Guds vredes dag har kommit och båda har en mellanakt som visar den kristna kyrkans trygghet och tröst.

Så det finns många likheter, men en viktig skillnad mellan dessa två serier av sju. Det sjunde sigillet kulminerade i tystnad. Den sjunde basunen kulminerar i lovprisning. Men precis som vi såg världens undergång i de sju sigillen så ser vi världens undergång också här i den sjunde basunen, även om det är andra saker som lyfts fram.

Varför är det här så viktigt att tala om så att Uppenbarelseboken talar om det om och om igen? Ja, dels för att ge tröst åt förföljda kristna och visa att deras lidande kommer att få ett slut och att deras förföljare kommer att få sitt straff. Men också för att utrusta alla kristna genom alla tider och göra oss redo. Därför att vad vi tror om framtiden påverkar våra liv här och nu.

Vi har vår skrivare stående på ett skåp i källaren. Bredvid skrivaren finns ett litet utrymme som har blivit någon sorts avlastningsplats för en massa konstiga grejer som inte har någon annan plats. Det har varit en röra under säkert ett par år och varje gång jag sett det har jag känt hur jobbigt det vore att röja upp allt det där. Men helt plötsligt häromdagen fick jag för mig att fixa det. Varför då? Ja, för att det skulle komma en familj och sova hos oss och jag gick och städade i det rum där de skulle sova och så fixade jag den här röran också av bara farten. Inte för att de kommer att se det nödvändigtvis, utan för att förberedelsen på deras ankomst hade gjort mig till en människa som inte tyckte att det var särskilt jobbigt att fixa andra saker också.

Om och om igen uppmanar Nya testamentet oss att vara redo på Jesu återkomst. Till exempel talar Jesus själv i Matteus 24:42 att dagen ska komma som en tjuv om natten. Det ska komma när världen ligger och sover. När vi har stängt våra ögon och vår vaksamhet. Poängen är att leva våra kristna liv så att vi hela tiden är redo på hans ankomst. Att vi hela tiden förstår och prioriterar våra liv så att det som verkligen är viktigast, nämligen det som

hör till Guds rike, är det viktigaste för oss och att vi inte faller in i en andlig sömn och blir alldeles för upptagna av världens angelägenheter.

Det gäller förstås vår tid och våra pengar. Om du är så upptagen av andra saker i ditt liv att du inte har tid att be och läsa Bibeln, att du inte har tid att umgås med bröder och systrar i din församling eller att du inte har tid att fira gudstjänst med din församling är det tydliga varningssignaler på att din andliga hälsa är i fara. Om du spenderar så mycket pengar på andra saker i ditt liv att du inte har något att ge till Guds församling är det på samma sätt en varningssignal, eftersom hur vi spenderar både vår tid och våra pengar återspeglar vad som verkligen har prioritet i vårt hjärta.

Men den här texten och många andra texter i Bibeln talar om att det kommer en dag som är den här tidsålderns sista. Det kommer en dag när både levande och döda ska dömas och Guds tjänare ska belönas och de som hör till världens rike ska förgöras. Det finns en ankomst och att påminnas om det hjälper oss att prioritera våra liv, att städa våra hus så att vi är redo.

Så när vi nu går igenom texten vill jag be dig att motstå frestelsen att tänka hur det finns andra som skulle behöva läsa den här texten för att istället fundera på vad *du* kan göra för att leva redo för Kristi ankomst. Vilka prioriteringar gör du som för dig bort från det viktigaste? Vad lägger du tid på som gör dig andligt avtrubbad snarare än uppbyggd? Vad finns det för gamla högar i ditt hus som du absolut skulle städa om du visste att Jesus skulle komma och bo hos dig?

Jag lägger upp resten av predikan i två punkter som följer texten. Först ska vi titta på den femtonde versen under punkten ”när världens rike blir Guds rike” och sedan kan vi titta på verserna 16-19 under punkten ”kyrkans femfaldiga lovprisning”. Så – (1) när världens rike blir Guds rike och (2) kyrkans femfaldiga lovprisning.

I. NÄR VÄRLDENS RIKE BLIR GUDS RIKE

Uppenbarelseboken 11:15 (SFB-15)

15Och den sjunde ängeln blåste i sin basun. Då hördes starka röster i himlen:

"Väldet över världen tillhör nu vår Herre och hans Smorde, och han ska vara kung i evigheters evighet."

Innan vi går vidare måste jag säga att jag tycker att versen är otydligt översatt. En mer ordagrann översättning skulle vara: ”världens kungarrike har blivit vår Herres och hans Smordes, och han ska regera i evigheters evighet”. Det finns alltså ett tydligt skifte i texten, där världens rike nått sitt slut och helt och hållet övergått till att vara Guds rike.

Det är en otroligt viktig poäng som den här texten gör. I förhållande till Guds rikes storhet och evighet är den här världens rike litet och flyktigt, och en dag ska det ta slut. Det kommer en dag då den här världens rike inte längre ska finnas kvar och allt som finns kvar är Guds eviga rike. Vi ser i den 19:e versen markörer på världens slut, men framförallt har vi ett anmärkningsvärt påstående i den 16:e versen som inte behöver lämna något tvivel. Det här skiftet, när världens rike tar slut och helt övergår i Guds rike, kommer att ske den dag då Kristus kommer tillbaka vid historiens slut. När han kommer är världens rike över och alla de prioriteringar vi gjort och de förhoppningar vi fäst vid världens rike kommer att avslöjas för vad de är.

Men låt oss fundera lite på vad det betyder att världens rike ska övergå till Guds rike. Jag vill ställa två frågor, dels ”vad är världens rike?” och sedan ”vad är Guds rike?”

Vad är världens rike?

Vad är världens rike? Det är hur världen, det vill säga, den icke-troende världen utanför Kristus, fungerar. Första Johannesbrevet 2:16 definierar världen och världslighet som den syndiga människans begär, ögonens begär och högmodet över allt det goda han har. Världslighet är det som gör att rättfärdighet framstår som något konstigt och som får synden att framstå som något normalt. Det är den icke-kristna världens uppror mot Gud.

Paulus kallar Satan för ”den här tidsålderns gud” (2 Kor 4:4). Och Hebreerbrevet 2:8 säger att vi ännu inte ser att allt är underlagt Kristus. Det är världens rike; det är ett korrumperat system där Satan är Gud. Det är världens rike.

Vad är Guds rike?

Vad är då Guds rike? Det är ett så stort och centralt tema i Nya testamentet att det är svårt att säga något meningsfullt om det alls på så kort tid, men låt mig nämna fyra aspekter som alla är viktiga när vi talar om Guds rike. Risken är att vi favoriserar en av dessa olika aspekter och då blir det en skev bild. Det är viktigt att ha med alla fyra.

1. Ett väl levt liv

Den första aspekten av Guds rike är vad vi skulle kunna kalla för ett väl levt liv. Det är den moraliska aspekten. Här menar man att Guds rike gestaltas i en särskild typ av livsstil. Bergspredikan är ett viktigt exempel. Guds rike är när du älskar dina fiender, när du förlåter de som syndat mot dig, när du är generös med dina pengar och när du håller Guds bud. Allt det är sant, men om det är allt du säger att Guds rike är så gör du samma misstag som de gamla liberalteologerna som menar att den kristna tron handlar om att göra oss till bättre människor.

2. En inre verklighet

En annan aspekt av Guds rike är att det är en inre verklighet. Det är något som sker i din inre människa, där Kristus har blivit din högsta auktoritet och hans ord är vad du vill bygga ditt liv på. Jesus själv säger att vi måste ta emot Guds rike som små barn. Det är ett förvandlat hjärta, vilket också är sant i högsta grad, men är återigen inte allt av vad Guds rike handlar om.

3. En synlig verklighet

En tredje aspekt är att det är en synlig verklighet i form av en församlingssamfund. När vi formar församlingar gör vi Nya förbundets alla osynliga och inre verkligheter synliga. Vi blir ett folk, ett synligt uttryck för Guds rike, en sorts ambassad för Guds rike i en värld som är av ett annat rike. Paulus ger tydligt uttryck för en sådan tanke när han talar om att överlämna någon till Satan, det vill säga, att ställa en person utanför församlingssamfundet.

4. En eskatologisk verklighet

Den fjärde aspekten jag vill nämna är vad vi kan kalla för en eskatologisk verklighet. Ordet eskatologisk kommer från det grekiska ordet ἔσχατος som betyder ”sist”. Här talar man om att Guds rike är uttrycket för att Gud har tillintetgjort alla fiender, han har skilt fåren från getterna och tagit in sina barn i härlighet och visat bort sina fiender till den eviga elden och

att Gud fortsätter att regera i evighet utan att synden och ondskan ens är närvarande. Och den här eskatologiska verkligheten är alltså något vi kan få en försmak av här och nu där Guds rike bryter fram i auktoritet över alla fiender, men är samtidigt något vi ska få se helt uppfyllt på den yttersta dagen i härlighet.

Alla dessa aspekter hänger samman och kompletterar varandra. Det är något som börjar i varje kristen människas hjärta och det tar sig synliga uttryck i ett förvandlat liv enligt Guds vilja och att Kristi kropp blir synlig i den här världen i form av församlingar, samtidigt som det handlar om att Guds auktoritet besegrar alla fiender, vilket vi kommer att se i sin fullhet på den yttersta dagen.

Redan nu och ännu inte

Allt det här betyder att vi kan tala om att Kristus redan nu är kung. Men så länge världens rike består har han rivaler. Det finns en gud för den här tidsåldern som visserligen måste rätta sig efter de gränser Gud satt upp, men som alltjämt är här och går runt som ett rytande lejon som söker efter någon att sluk (1 Petr 5:8). Och vi är fortfarande syndare som kämpar mot begären och högmodet i våra egna hjärtan. Men det kommer alltså en dag då världens rike ska upphöra och det enda som finns kvar är Guds rike. Så Guds rike är redan här, men vi ser också fram emot den dag då vi får se dess fullhet – den dag då högmod och laglöshet och uppror och smärta och tårar och Gudsförnekande ondska och självcentrering är borta.

Så när vi ber i Herrens bön att Guds rike ska komma förstår vi på ett sätt att det redan är här, annars skulle vi inte be om det. Och samtidigt ber vi att Gud skulle regera så i våra hjärtan och i vår värld så att vi mer underordnar oss honom, att hans kyrka förökas, att djävulens verk förstörs och alla makter som höjer sig mot honom skulle slås ner tills den dag då rikets fullhet är här och Kristus är allt i alla (Heidelbergkatekesen 123)

Och det är alltså vad vi ser i vår text. Den dagen har kommit (i proleptisk mening). Världens rike är Kristi rike och han ska regera i evigheters evighet. Är du redo för den dagen?

II. KYRKANS FEMFALDIGA LOVPRISNING

Vi går vidare till den andra punkten. Jag läser vers 16,

Uppenbarelseboken 11:16 (SFB-15)

¹⁶Och de tjugofyra äldste som satt på sina troner inför Gud föll ner på sina ansikten och tillbad Gud

De här 24 äldste har vi sett flera gånger förut. Vi såg i det fjärde kapitlet att de är en grupp som representerar hela kyrkan – både judar och hedningar, både Gamla och Nya testamentet. De är äldste, vilket talar om att de har värdighet. Och de sitter på troner, vilket talar om att de har auktoritet. Och de hör de starka rösterna som ropar ut budskapet om Guds rike och att Kristus kommer att regera i evigheters evighet och vad gör de? De kliver ner från sina troner och faller på sina ansikten i tillbedjan av Gud.

Det är något vi ser dem göra om och om igen! Vi har 4:10, 5:8; 5:14; 6:11 och 19:4. Och här brister de återigen ut i lovprisning! Tidigare har vi hört dem prisa Gud som skapare i vad vi kan kalla skapelsens lovsång i kap 4:11 och sedan har vi hört dem prisa Gud för Kristi offer i vad vi kan kalla ”försoningens lovsång” i 5:9-12 och här har vi alltså ”domedagens lovsång” där de prisar Gud för hans dom. De tackar alltså inte bara Gud för hans makt och för att han regerar utan också för att hans vrede har kommit.

Men jag rusar lite i förväg. Jag kallar ju punkten för ”kyrkans femfaldiga lovprisning”. Så vad är allt det goda som får dem att kliva ner från sina troner och lägga ner sina kronor som vi ser i det fjärde kapitlet och brista ut i den här lovprisningen? Vad är det goda de sjunger om? Jag vill nämna fem saker.

1. Att Gud tagit sin makt

För det första: de sjunger om att Gud har tagit sin makt. De prisar Gud för att han regerar. De kallar honom för ”Herre Gud Allsmäktig”. De används tillsammans i Uppenbarelseboken sju gånger. Och sedan fortsätter de och säger ”du som är och som var.” Och där hör vi att det är något som saknas. ”Och som ska komma”, brukar de säga. Också detta trefaldiga namn används flera gånger, men här saknas ”och som ska komma”. Anledningen är enkel. Det är att han har kommit. Vi står vid slutet och det finns ingen anledning att tala om att han ska komma eftersom han redan är här. Han är här och han regerar.

2. Att folken inte längre vredgas

För det andra: de sjunger om att folken inte längre vredgas. Den 18:e versen börjar med orden ”folken vredgades, och din vrede har kommit.” Det är en tydlig anspelning på Psalm 2 som talar om att folken vredgas och gaddar ihop sig mot Gud och mot hans Smorde, hans Kristus. Psalmen fortsätter att beskriva hur han som tronar i himlen ler över deras fåniga försök att gripa efter makt. Och psalmen slutar med en varning om att ge Sonen hyllningskyss så att han inte vredgas och att alla som flyr till honom är saliga.

Här står det alltså att folken vredgades, precis som i Psalm 2, men så säger vår text att Guds den Allsmäktiges vrede har kommit – den vrede som Psalm 2 varnade att den skulle komma. Och därför sjunger de 24 äldste sin lovprisning. Det är goda nyheter eftersom det innebär att Guds rike är här. Att rättvisa äntligen ska skipas och att ondskan ska straffas.

3. Att Guds tjänare belönas

Det tredje de prisar Gud för är att Guds tjänare ska belönas. Det är en förbluffande tanke. Vi ska få ta emot lön. Den här texten handlar troligtvis inte om en lön utifrån våra meriter som om vi hade förtjänat det, utan den lön Gud har lovat oss i sitt förbund som han har ingått med oss i nåd. Vi får ta emot hans välsignelser i form av den lön som hans Son gjort sig förtjänt av. Vi får del av Jesu eviga liv och vi får tas upp som Guds barn och får evigt tillträde till honom, i hans gränslösa utflöde av kärlek och glädje i evigheters evighet.

Det är obeskrivligt. Det är så stort att vi knappast kan tänka på det alls eftersom det är utanför vår föreställningsvärld.

Det är få saker som är så roliga som att fira jul med ett litet barn. Jag minns när vår dotter var kanske fem år och hon blev så oerhört glad för varje liten grej. Hon kunde öppna ett paket med en rulle med glittrig tejp och ropa att det här var den bästa dagen i hennes liv.

Jag vet inte om du som är vuxen fortfarande har tillgång till den känslan? ”Det här är den bästa dagen i mitt liv!” Du kanske har haft ett telefonsamtal där du fått mycket goda nyheter så att du behövde hoppa och dansa lite efteråt. Föreställ dig den bästa dagen i ditt liv och förstå samtidigt att den dagen bara är en skugga av den lön du kommer att få. Det kristna evangeliet är att du, som egentligen gjort dig förtjänst av evigt straff, genom tron på Kristus förenas med honom så att allt som är hans blir ditt och att allt som är ditt blir hans. Vilket innebär att han bär din död och din fördömelse i ditt ställe och i utbyte får du del av hans eviga liv och kärlek inför Faderns ansikte.

Vänner, det kommer en dag då vi ska få smaka fullheten av den lön vi själva inte förtjänat. Det kommer en dag som kommer att vara den bästa dagen i våra liv, en dag vars godhet så vida överstiger allt vi tidigare varit med om att all ondska, alla sår vi bär på kommer att läkas och alla tårar kommer att torkas.

4. Att jordens förgörare förgörs

Det fjärde de prisar Gud för är andra sidan av Guds dom. Inte bara att Guds tjänare belönas utan också att jordens fördärvare ska fördärvas. Den sjunde basunen är en trumpetstöt till seger för Guds tjänare, men det är en stöt till fördärv för Guds fiender.

Jeremia 51:25-26 (SFB-15)

²⁵Se, jag vänder mig mot dig, du fördärvets berg, säger Herren, du som fördärvar hela jorden, och jag ska sträcka ut min hand mot dig och störta dig ner från klipporna och göra dig till ett förbränt berg, ²⁶så att man inte från dig ska kunna ta vare sig hörnsten eller grundsten. Du ska bli en ödemark för alltid, säger Herren.

Kanske är det meningen att vi ska tänka på slaget om Jeriko. I sex dagar marscherade sju präster med sju basuner runt staden. De blåste i basunerna och hade med sig förbundsarken. Folket i övrigt var tysta. Men på den sjunde dagen gick de sju gånger runt staden och när de hade blåst för den sjunde gången skrek hela folket och murarna rasade och fienden besegrades.

Det är en liknande bild vi har här. När den sjunde basunen ljuder och många starka röster ropar i himlen är det som att murarna rasar och de som fördärvar jorden själva blir fördärvade. Att fördärva jorden handlar inte om huruvida du återvunnit mjölkpaket. Det handlar om huruvida du hört till världens rike eller till Guds rike. Är du i det rike som är evigt och som lever i enlighet med det syfte för vilket det skapades, eller är du i det rike som lever i uppror mot Skaparen?

Då och då hör vi talas om någon känd person som i slutet av sitt liv blir intervjuad och ser tillbaka på sitt liv och säger att han inte ångrar någonting. Varje gång jag hör något sådant blir jag både förbluffad och sorgsen över personens högmod och brist på självinsikt. Därför att om han inte tillhör Kristus kommer han att ångra sig.

Samuel Davies var Princetonuniversitetets fjärde rektor, men han var också pastor och lär har varit en exceptionellt begåvad predikant. Han var alltså verksam i mitten av 1700-talet i USA och dog vid 37 års ålder. Här är ett utdrag från en av hans predikningar från Apg 17:30,

Tiden var, men är inte längre! Nu träder alla människors söner in i en tidsperiod som inte kan mätas av rotationer runt solen eller av dagar, månader och år. Nu gryr evigheten, en dag som aldrig ska se en kväll. Detta förfärliga, strålande morgon begynner och högtidlighålls med verkställandet av domen. Så snart den är utfärdad, går de onda genast bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv. Se den förbluffade, chockade skaran på vänster hand, med dyster skräck, sorg och förtvivlan i sina ansikten, skrikande och vridande sina händer, och kastande en längtande blick mot den himmel som de förlorade! Nu ett evigt farväl till jorden och alla dess njutningar! Farväl till det glädjefulla ljuset från himlen! Farväl till hoppet, denna ljuva lindring av lidande!

//Time was, but is no more! Now all the sons of men enter upon a duration not to be measured by the revolutions of the sun nor by days, months, and years. Now eternity dawns, a day that shall never see an evening. This terrible illustrious morning is solemnized with the execution of the

sentence. No sooner is it passed than immediately the wicked go away into everlasting punishment, but the righteous into life eternal. See the astonished thunderstruck multitude on the left hand, with sullen horror, grief, and despair in their looks, crying and wringing their hands, and glancing a wishful eye towards that heaven which they lost! Now an eternal farewell to earth and all its enjoyments! Farewell to the cheerful light of heaven! Farewell to hope, that sweet relief of affliction!

I Uppenbarelseboken 14:10 står det att de förlorade straffas i Guds och lammets närvaro. Varför Lammets närvaro? Det står som en ständig påminnelse att det fanns ett offer för deras synder som de avvisade. Det är något att ångra.

Vänner, historien har ett slut. Det är en dag som kommer, till glädje för somliga och till förtvivlan för andra. Låt oss ta det på allvar och leva våra liv i ljuset av den verkligheten.

5. Att Gud själv är mitt ibland oss

Det femte och sista som kyrkan prisar Gud för, även om det inte presenteras som en lovprisning i den här texten, är att Gud själv ska vara mitt ibland sitt folk. Det är vad vi har i vers 19,

Uppenbarelseboken 11:19 (SFB-15)

¹⁹Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel, och det kom blixtrar, dån, åska, jordbävning och stora hagel.

Att Guds tempel öppnas är oerhört starka ord för den som är van vid att tänka på Israels tempel och som vet hur omgärdat och beskyddat det var för att skydda folket från Guds helighet. Men här öppnas det och förbundsarken blev synlig, vilket är den starkaste symbolen vi har för Guds tron. Sedan står det att det kom blixtrar, dån, åska, jordbävning och stora hagel, vilket vi kan läsa om på andra ställen i Uppenbarelseboken, samtliga har med världens slut att göra.

Så här har vi både goda nyheter och dåliga nyheter, beroende på vilket rike man tillhör. De goda nyheterna är att när arken nu är synlig så kommer nådens förbund i all sin ljuvhet att uppfyllas i Guds barns hjärtan och liv. Men, de dåliga nyheterna är att samma ark, Guds tron, är en symbol för vrede. Och den kommer att uppfyllas på samma sätt.

De goda nyheterna är att Gud nu är mitt ibland oss. Det är det högsta. Det är vår yttersta lön. Inte bara att han regerar och att världens rike en gång för alla är besegrat utan att han är här. Att det som vi tidigare har sett med våra hjärtans ögon nu får se med våra fysiska ögon. Att hans härlighet ska uppfylla hela jorden. Att han är Gud med oss.

AVSLUTNING

Så – vi kommer att ha anledning, inte bara att sjunga skapelsens lovsång och försoningens lovsång utan också domedagens lovsång. Vi kommer att ha anledning att prisa Gud för att han har tagit sin makt och regerar över allt. Att han har gjort slut på folkens vrede, att han belönar sina tjänare och förgör sina fiender. Men framför allt kommer vi att prisa Gud för att han är mitt ibland oss.

Är du redo för den dagen? Är Jesus Kristus ditt enda hopp och din enda tröst i livet och i döden?